

Isus previne două ucideri cu pietre

Text biblic: Ioan 8:1-11,56-59

Versetul de aur

Și Isus i-a zis: "Nici Eu nu te osândesc. Du-te, și să nu mai păcătuiești."**Ioan 8:11b**

Introducere

Evenimentele și învățăturile consemnate în Ioan 7 și 8 au avut loc în timpul uneia dintre vizitele lui Isus la Ierusalim pentru Sărbătoarea Corturilor (Ioan 7:1-2, 37; 8:20).

Dumnezeu a instituit acest festival din două motive. În primul rând, a fost o perioadă de mulțumire în timpul sezonului recoltelor de măslin și fructe (perioada septembrie–octombrie). În al doilea rând, a fost un timp să ne amintim eliberarea din sclavie în Egipt (vezi Levitic 23:33-44). A doua jumătate a acestei lecții începe în Ioan 8:56. În Ioan 8: 12-55 (care nu în textul nostru), Isus a răspuns la întrebările unei mulțimi de laici și Farisei.

De interes deosebit pentru următorul episod sunt firele conversaționale despre a fi descendenții lui Avraam. În ciuda încrederii evreilor că erau familia lui Avraam, Isus a declarat că propriile lor acțiuni i-au dezvăluit ca fiind copii ai diavolului (Ioan 8:44; 1:13)! Nimeni nu ar fi încântat de a fi numiți copii ai diavolului, iar această mulțime nu a fost diferită. Ei au mers atât de departe încât au pretins că Isus trebuie să fie posedat de demoni pentru a crede că dacă Avraam și toți ceilalți profeți ar muri, urmașii lui Isus nu ar muri (Ioan 8:52-53).

Este bine să observăm că contrastul pe care Isus l-a creat se poate aplica în general oricui pretinde că este un copil al lui Avraam (și, prin urmare, ales de Dumnezeu, inclusiv Creștinii de astăzi), dar acționează în moduri rele care contrazic această moștenire. Nici cuvintele lui Isus aici și nici în altă parte nu justifică violența împotriva evreilor, din trecut

Contextul lecției

I. Femeia are motiv de bucurie (Ioan 8:1-11)**A. Isus se pregătește să învețe (v. 1-2)**

Isus a avut în mod obișnuit timp să fie în prezența tatălui său (Luca 5:16; 6:12; 9:18).

Muntele Măslinilor a fost o oprire obișnuită pentru Isus când era în Ierusalim.

Muntele Măslinilor apare pentru prima dată în Biblie în 2 Samuel 15:30, când David a fugit din Ierusalim în timpul rebeliunii lui Absalom (2 Samuel 15:32-16:4). Avea vedere la templu, fiind pe partea de Est. Alte exemple de referire la Muntele Măslinilor sunt: 1 Regi 11:7; 2 Regi 23:13-14; Ezechiel 11:23; și Zaharia 14:4. Muntele este recunoscut în credința creștină, deoarece este locul ultimei nopți de rugăciune a lui Isus, trădarea de către Iuda și arestarea (Luca 22:39-54).

B. Schimbarea temei de discuție (v 3-9)

Relația dintre Isus, Cărturari și Farisei era de obicei controversată. În generațiile care au urmat întoarcerii din exilul babilonian, aceste două grupuri de lideri religioși au devenit proeminente în credința evreiască. Zelul lor pentru lege era laudabil, menit să prevină păcatele care au dus la exil în primul rând. Din păcate, mai mulți factori, inclusiv

așteptările greșite (Ioan 7:52), interesele personale (11:48) și ipocrizia (Matei 23:13-32), i-au împiedicat pe acești lideri să vadă imaginea mai largă a lui Dumnezeu și au făcut recunoașterea lui Mesia incredibil de dificilă. De ce această femeie a fost găsită în adulter, dar partenerul ei nu a fost, este un mister. Cea mai cinică lectură (care este respinsă de instrucțiunile lui Isus din Ioan 8:11, mai jos) ar sugera că femeia a fost acuzată pe nedrept sau chiar înscenată de acești lideri religioși. Diferența de gen a timpului este cea mai probabilă explicație pentru absența adulterului masculin. Mai ales în cultura romană, deși prezentă într-o oarecare măsură și în cultura evreiască, adulterul din partea bărbaților era adesea considerat o faptă nefericită a vieții. Cu toate acestea, femeile cu care comiteau adulter erau pedepsite cu asprime pentru rolul pe care îl jucau (Ioan 8:5).

Întrebarea Fariseilor: Tu dar ce zici, face ca Isus în loc să dea un răspuns, pune pe Farisei „la colț” spunând ca cel care este nevinovat să ia piatra și să arunce în ea primul, astfel Fariseii simțindu-se vinovați au ieșit afară unul câte unul.

C. O schimbare radicală a vieții acestei femei (v 10-11)

Cuvintele femeii de a numi pe Isus, „Doamne”, diferă de cele ale fariseilor care au numit pe Isus Învățător. Femeia recunoaște puterea lui Isus, El ar fi putut să o condamne la moarte dacă ar fi vrut, dar a avut o altă opțiune pentru ea, aceea de a se pocăii, apoi i-a dat drumul.

II. Cauza bucuriei lui Avraam (Ioan 8:56-58)**A. Înainte de Avraam am fost Eu. (v 56-58)**

Pentru că mulțimea a reacționat negativ la spusele lui, Isus a menționat că dacă ar fi cu adevărat copii lui Avraam ar asculta de ce a spus Avraam. El a primit promisiunea că prin el-Avraam- Dumnezeu va binecuvânta întreaga lume. Această promisiune este împlinită prin Isus Hristos (Gal 3:16). Avraam sa bucurat prin credință că așa va fi, și datorită speranței sale și promisiunii lui Dumnezeu, el sa bucurat chiar și fără a trăii în timpul lui Isus Hristos (Evrei 11:8-12).

Avraam sa născut în 2167 BC și a murit în 1992 BC, așa că Isus nu putea teoretic să vadă pe Avraam, dar cum Isus este parte din Trinitate. El a văzut pe Avraam chiar înainte de a naște.

CONCLUZII

Isus a avut tot dreptul să condamne femeia adulteră, dar El a ales să aibe milă de ea și să o cheme să se pocăiască, dar Isus a ales să se facă de cunoscut tuturor. Având în vedere cine este Hristos și cine te cheamă El a fi, de ce pocăință este nevoie în viața ta? Ce "pietre" vei da la o poate din cauza dragostei tale pentru Isus? Ce bucurie vei răspândi?

Ce trebuie să memorăm: Ce motive ți-a dat Isus ca să te bucuri?